

følger med den graahaarede Ungdom, bringes ind her i Folketinget. Det er ingenlunde heldigt, at man altid staar her og taler med Tøpser paa Hjertet. Jeg tror, at det vilde være heldigt, hvis man kunde faa de rustne Strenge til at vibrere, talte saaledes, at vi her kunde høre, hvad der rører sig rundt om i Verden og ikke mindst i vor nærmeste Omegn, fra Vaggaarde, Kvister og Kælbere, saa at den Sammer, der tæner derudaf, kan finde Vej til Folketinget og vinde Dre her. Det vil jeg til enhver Tid gøre mig til Talsmand for.

Wulff: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Standerborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, at hans Huskommelse naar ham fejl, naar han ikke mener at have fremdraget andet end en Toldats i den Sag, hvor jeg bebrejdede ham hans Indiskretion. Det ærede Medlem fremdrog en bestemt Sætning af et Andragende fra Rastrup Glasværk. For øvrigt bliver det ærede Medlems Indiskretion hverken større eller mindre, hvad enten det er en Toldats eller noget andet, der er fremdraget af et Skrift, der ikke var bestemt for det ærede Medlem. Med Hensyn til de forfælske Tal, der have været os imellem, hørte vi nu, at det ærede Medlem finder, at min Smødegaaelse hviler paa et løst Grundlag. Jeg har overalt angivet statistisk Tabelværk, Tallene staa der, og jeg tillader mig at tro, at dette Grundlag er nogenlunde solid og nok vil blive staaende, det er jeg ganske sikker paa. Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, som jeg vil tillade mig kort at berøre. Det ærede Medlem talte om disse bekendte gale Tal fra Landbomødet og sagde, at Skylden var disse Embedsmænds. Jeg paaviste i Gaar, hvorledes det hang sammen. Det ærede Medlem sagde: Min Beregning er ikke baseret paa disse Tal, men baseret paa mit store Rendsstab paa dette Omraade. Jeg har imidlertid her et Blad, og maatte maa det med den ærede Formands Tilladelse være mig tilladt at oplæse et Par Linier deraf — deri staa: „Undertegnede Indsender har høvdet, at Etableringen af 7 Gardinværde i Løbet af 10 Aar vilde paaføre Statskassen et Tab i Toldindtægt paa 2—3 Millioner Kroner“ — de af Indsenderen givne Tal findes i „Statistisk Tabelværk“, 4de Række, Litra D, Nr. 14, Side 190

og 4de Række, Nr. 20, Side 191“ — det vil sige netop paa de Steder, hvor der er Tale om Overfludsindsførslen og slet ikke om Statens Indtægter — . . . „Undertegnede har hverken draget noget fra eller lagt noget til, men korrekt og loyalt gengivet, hvad der staaar i Tabelværket“. Under det staaar der: N. Beschke Røedt. Jeg ved ikke, om det ikke er det ærede Medlems Navn.

M. Nielsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Odense Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

M. Nielsen: Jeg har en Regel, som jeg altid retter mig efter, og som jeg har lært ved at rette mig efter, og det er den at være mild i Formen. Det var jeg ogsaa, da jeg forleden tillod mig nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Slagelse (Røedt). Jeg udtalte, at jeg fandt, at det mulig ikke var ganske korrekt at benytte en Bejlighed, og det endda en saa søgt Bejlighed, som det ærede Medlem benyttede, til at rette et Angreb paa en hel Stand. Det var Spørgsmaalet om Klasselotteriet, der bragte det ærede Medlem til at angribe Præstestanden, og dertil havde det ærede Medlem saa meget mindre Grund, som netop Præstestandens Primas i høje Toner har angrebet Klasselotteriet, saa at paa det Felt tror jeg i alt Fald, at Præsterne skulde være fri for Tiltale. Det er i det hele ikke sundt og stemmer ikke overens med mit Syn paa Takt og Dannelse at angribe en hel Stand paa en noget umotiveret Maade. Det ærede Medlems Angreb i Dag synes jeg ogsaa var ufornuddent haardt, passede heller ikke til den gamle Regel: mild i Formen, stærk i Indholdet. Naar det ærede Medlem sagde, at der er meget i Biblen, der er værd at fremdrage, saa giver jeg ham Ret; men naar man vil fremdrage noget af Biblen, saa maa man gøre det korrekt. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem, da han brugte det Udtryk: Da Borherre var her nede paa Jorden, mente den Tid, da Kristus var paa Jorden, thi da passer det ikke, at han lod Manna regne ned fra Himlen; det hører til i det gamle Testamente. Det passer heller ikke, at han forvandlede Stene til Brød. Naar det ærede Medlem senere vil meddele Udtalelser og Oplevelser fra Biblen, bør han visnok studere den noget nærmere. Jeg skal ikke forbeholde mig den barnlige Glæde at faa det sidste Ord, det skal jeg med For-